

[DOBRO CZYSTY *ai*

D sg m dobroczyst(e)mu.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

*Będący czystym dobrem, najlepszy, bardzo dobry, niewymownie dobry (może kalka gr. εὐ-
αγής): Bądź chwałą wieczna Oycowi/ Bądź chwałą iego Synowi/ Y od obu idącemu Duchowi
dobroczyfitemu. GrochHymny 46.*

TG